

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 09-10-16

Col·lecta:	132,00
Caixetes ciris	61,47
Caixetes:	154,23
Caixetes Càritas:	64,35
Menjador (caixetes)	245,00

Lectures diumenge XXX, 23 d'octubre.
1ª: Sir 35,12-18; Sl: 33; 3ª: 2Tm 4,6-18;
Ev: Lc 18, 9-14

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a les famílies de José Maria Giménez Thomsen, de 42 anys; i de Sole López Gómez, de 82 anys.

GRUP DE CELEBRACIONS

Divendres dia 21, a les 8 de la tarda, es farà reunió del Grup de Celebracions. Prepararem les celebracions d'Advent i Nadal.

La celebració de la pau que solíem fer al començar l'Advent, la traslladem a l'últim cap de setmana de gener.

CASTANYET

Aquesta setmana s'ha fet reunió de l'equip de Castanyet. L'equip que es cuida de gestionar la casa rectoria que tenim a Castanyet, està preparant la propera CASTANYADA que es farà el dia 6 de novembre. Ja donarem més detalls.

Cada setmana, els dijous, hi ha un equip de gent que hi va a passar el dia per fer el manteniment de les instal·lacions. Si algú s'anima a participar-hi serà benvingut.

C.E. ANEM A CAMINAR

Assemblea: aquest diumenge, el Centre Excursionista celebra l'assemblea anyal on s'han de programar les sortides per l'any 2017.

Dissabte 22, sortida a la Costa Pubilla des del Santuari de Montgrony.

Dilluns 24, la sortida pels entorns de Gallifa i el seu Santuari.

DIUMENGE 23, DOMUND

Diumenge vinent dia 23 és el DOMUND, amb un lema: «Surt de la teva terra». Sortir enfora, que no ens quedem en aquesta «primera terra» que som nosaltres mateixos, tancats dins la nostra closca.

ORNAMENTACIÓ ESGLÉSIA

Si t'agrada l'ornamentació i les flors, i tens temps i ganes per dedicar una vegada al mes a l'ornamentació de l'església afegint-te a l'equip que hi ha, pots fer un bon servei reforçant l'equip actual.

AULA INFORMÀTICA

Comencen els cursos per aprendre informàtica.

Si vols fer consultes de qualsevol dubte que tinguis, trobaràs gent els dimarts de 2/4 de 7 a 2/4 de 8 de la tarda.

Inscripcions:
dimarts 2/4 de 7-2/4 de 8

CÀRITAS POBLENOU

Despatx:
dilluns i dimarts de 7-8 de la tarda.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

16 d'octubre del 2016 Núm. 662

Diumenge XXIX de Durant l'Any C

La fe que salva

Inquietant pregunta que ens dirigeix Jesús. En uns temps tan materialistes, on els diners i el poder són els dos grans déus, i en èpoques de grans avenços tecnològics que ens fan sentir petits déus, ¿no haurem abandonat en terra ferma el tresor de la fe que sustenta vides i esperances? La resposta és teva. Com vas de fe? Com l'entens? Com la vius? La fe és davant de tot una manera de ser i d'estar en el món que ens ajuda a viure amb més intensitat i plenitud. La fe és un suport en moments de dubte o desesperança.

Guia per a la pregària personal amb l'evangeli d'avui.

V. 1: "Jesús els va proposar una paràbola per fer-los veure que cal pregar sempre sense defallir"

Pregar sempre sense defallir. ¿Ho faig jo?

V. 2-3: "En una ciutat hi havia un jutge que no tenia temor de Déu ni consideració pels homes. 3 A la mateixa ciutat hi havia una viuda que l'anava a trobar sovint i li deia: »—Fes-me justícia contra l'home amb qui tinc un plet".

El jutge. La vídua. Els indefensos. Els jutges corruptes, venuts als poderosos. Passa també avui aquí? Què em diu tot això? Què faig jo, només lamentar-me?

V. 4-5: "Durant molts dies el jutge no en feia cas, però finalment va pensar: "Jo no tinc temor de Déu ni consideració pels homes, 5 però aquesta viuda m'amoïna tant que li hauré de fer justícia; si no, anirà venint aquí fins que no podré aguantar més."

Clamar a Déu dia i nit. És el que hem de fer, pels nostres problemes i sobretot pels del món. És així la meva pregària? I ¿la meva acció?

V. 6-7: "I el Senyor va afegir:

—Fixeu-vos què diu aquest jutge, que és injust. 7 ¿I Déu no farà justícia als seus elegits que clamen a ell de nit i de dia? ¿Creieu que els tindrà esperant?"

Déu fa justícia; però, en aquest món la fa amb el nostre compromís. Què faig jo per construir la justícia? ¿Només obres de caritat? Què vols de mi, Senyor? P.R.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de l'Èxode Ex 17,8-13

En aquells dies, els amalequites anaren a Rafidim per atacar el poble d'Israel. Moisès digué a Josuè: «Recluta homes de guerra i demà al matí surt a combatre contra els amalequites. Jo m'estaré dret dalt el turó amb la vara de Déu a la mà.» Josuè complí les ordres de Moisès i començà la batalla contra els amalequites. Moisès, Aaron i Hur pujaren dalt el turó. Mentre Moisès mantenia les mans alçades, guanyava Israel, però quan abaixava les mans per reposar, guanyaven els amalequites. A la fi les mans ja li pesaven massa per poder mantenir-les alçades. Llavors li acostaren una pedra, s'hi assegué, i Aaron i Hur, un a cada banda, li aguantaven les mans. Així pogué mantenir les mans immòbils fins a la posta del sol, i Josuè derrotà els amalequites i abaté els seus homes amb l'espasa.

Salm responsorial 120,1-2.3-4.5-6.7-8

Alço els ulls a les muntanyes: / d'on em vindrà l'ajuda? / L'ajuda em vindrà del Senyor, / del Senyor que ha fet cel i terra.

Que no deixi relliscar el teu peu, / ni s'adormi el qui et guarda. / El guardià d'Israel mai no s'adorm, / sempre vigila.

És el Senyor qui et guarda, el Senyor t'empara / al teu costat mateix. / De dia el sol no et farà mal, / ni la lluna de nit.

El Senyor et guarda en tota desgràcia, / et guarda la vida. / El Senyor guarda tots els teus passos / ara i per tots els segles.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu 2Tm 3,14-4,2

Estimat, persevera en la doctrina que has après i has acceptat amb tota confiança, recordant qui són els qui te l'han ensenyada; des de menut coneixes les sagrades Escriptures que tenen el poder de donar-te la saviesa que duu a la salvació a través de la fe en Jesucrist. Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i és útil per ensenyar, convèncer, corregir i educar en el bé, perquè l'home de Déu sigui madur, sempre a punt per a tota obra bona. Davant de Déu i de Jesucrist, que ha de judicar els vius i els morts, i pensant en la seva manifestació i en el seu Regne, t'adverteixo formalment que proclamis la paraula de l'evangeli: insisteix en tot moment, tant si és oportú com si no ho és, mira de convèncer la gent, reprèn, anima'ls, esperant amb tota paciència, com un mestre que sap ensenyar.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc Lc 18,1-8

En aquell temps, Jesús deia als deixebles aquesta paràbola, per ensenyar que hem de pregar sempre, sense perdre mai l'esperança: «En una ciutat hi havia un jutge que desconeixia

tot temor de Déu i tota consideració als homes. A la mateixa ciutat hi havia una viuda que l'anava a trobar sovint i li deia: “Feu-me justícia contra aquest home que pledeja contra mi.” El jutge durant molts dies no li'n feia cas, però a la fi pensà: “A mi no em diu res el temor de Déu ni la consideració als homes, però aquesta viuda és tan pesada que li hauré de fer justícia; si no, anirà venint aquí fins que no podré aguantar més”.»

El Senyor digué: «Fixeu-vos què diu aquest jutge sense entranyes. ¿I vosaltres creieu que Déu, ni que esperi pacientment, no farà justícia als seus elegits que li reclamen de nit i de dia? Us asseguro que els farà justícia molt aviat. Però quan el Fill de l'home vindrà, creieu que trobarà fe a la terra?»

Salmo responsorial 120,1-2.3-4.5-6.7-8

Alzo mis ojos a los montes: / ¿de dónde me vendrá mi auxilio? / El auxilio me viene del Señor, / que hizo el cielo y la tierra.

Él no permitirá que tropiece tu pie, / ni que se duerma tu guardián; / no, no duerme ni dormita / el guardián de Israel.

El Señor es tu guardián, el Señor es tu sombra, / él está a tu derecha. / El sol no te molestará de día, / ni la luna de noche.

El Señor te guardará de todo mal, / él guardará tu vida; / guardará tu partida y tu regreso, / desde ahora y por siempre.

Església, on vas?

“A Catalunya, el Déu dels cristians desapareix. Se'n perd el record. El cordó umbilical que el vinculava a les noves generacions ha estat seccionat. Una cosa semblant passa als Països Baixos (on, per cert, Al·là ja és més present que Jesucrist). Està passant a tot Europa. També a Itàlia. Certament, resten moltes comunitats que viuen intensament o rutinàriament la seva fe. La tradició encara té visibilitat, sobretot en dies assenyalats. És notable, encara, el pes social de l'Església en entorns de necessitat: gent gran, malalts, immigrants, exclosos. Però en els moments de festa i alegria, en els naixements i casaments, la reculada és colossal.

Mentre el procés de descristianització avançava al galop, l'Església s'ha anat encastellant en la tradició, on està quedant aïllada.”

(Antoni **Puigverd**, a *La Vanguardia* del 03.07.2016)